

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12148/2023
17.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље „ОТР банка Србија“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Данојлић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1311/22 од 27.10.2022. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1311/22 од 27.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П 37/21 од 25.03.2022. године, ставом првим изреке, одржава се делимично на снази решење о извршењу Основног суда у Шапцу 3 Ив 106/19 од 20.02.2019. године утолико што је обавезана тужена да тужиљи као правном следбенику „Societe generale banka Srbija“ а.д. Београд на име дуга исплати 7.086.683,04 динара од чега износ од 6.047.612,12 динара са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 28.078,00 динара у року од осам дана од пријема пресуде, док је у преосталом делу наведено решење укинато и приговор тужене у односу на досуђујући део одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена на исплату законске затезне камате на углавничену законску затезну камату у износу од 1.039.070,92 динара почев од 12.02.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 353.768,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова извршног поступка тужиље према туженој преко досуђених износа у ставовима првом и другом изреке пресуде до траженог износа од 466.842,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова поступка тужене према тужиљи у износу од 982.546,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1311/22 од 27.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене а пресуда Вишег суда у Шапцу П 37/21 од 25.03.2022. године у усвајајућем делу (став први и трећи изреке) и делу одлуке о трошковима поступка (став пети изреке) потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Имајући у виду чињеницу да се у овом случају ради о спору чија је вредност преко 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да се о ревизији може одлучивати у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на неке друге повреде поступка због којих се она може изјавити применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је издала личну бланко меницу 18.03.2011. године као обезбеђење уредног измирења обавеза по основу уговора о дугорочном кредиту закљученог између „КБЦ банке“ Београд (правног претходника тужиле) и „Флеш БМБ“ д.о.о. Шабац чији је законски заступник тужена била у време одобравања кредита. Дана 26.09.2014. године закључен је анекс број 2 наведеног уговора између „Societe generale banka Srbija“ а.д. Београд и „Флеш БМБ“ д.о.о. Шабац којим је утврђен нови износ кредита од 89.300 евра са роком враћања до 18.03.2018. године. Корисник кредита није уредно измиривао обавезе па је тужилца 21.10.2015. године Основном суду у Шапцу против извршног дужника „Флеш БМБ“ д.о.о. Шабац поднела предлог за извршење на основу извршне исправе – заложне изјаве ради наплате потраживања из наведеног уговора о кредиту у износу од 11.220.663,02 динара са законском затезном каматом од 01.09.2015. године. Суд је донео решење о извршењу број И 2150/15 од 26.10.2015. године којим је усвојен предлог. Међутим, против истог извршног дужника био је покренут извршни поступак од другог повериоца па је закључком Основног суда у Шапцу И 2150/15 од 24.08.2016. године одређено приступање наведеном извршењу а у предмету Привредног суда у Ваљевоу по решењу Ив 1320/14 од 15.12.2014. године. Непокретности извршног дужника – помоћна зграда магацин је продата за 8.116.153,40 динара од ког износа су намирени трошкови тог извршног поступка и део потраживања. По обрачуну тужиле на дан 11.02.2019. године преостали дуг по кредиту износи 7.100.862,68 динара. Тужилца је против овде тужене поднела предлог за извршење на основу веродостојне исправе Основном суду у Шапцу је донео решење И Ив 106/19 од 20.02.2019. године којим је обавезана тужена да правном претходнику тужилци исплати износ од 7.100.862,68 динара са законском затезном каматом од 12.02.2019. године, као и трошкове извршног поступка у износу од 35.504,00 динара. У међувремену је „Societe generale banka Srbija“ а.д. Београд променила пословно име у „ОТР banka Srbija“ а.д. Нови Сад. „Флеш БМБ“ д.о.о. Шабац је брисано из регистра АПР-а 27.08.2019. године – извршена је принудна ликвидација. Тужилца је доставила обавештење о доспелости

потраживања 24.08.2015. године а које је привредно друштво „Флеш БМБ“ д.о.о. Шабац брисано из привредног регистра а тужена је издала личну бланко меницу, како потраживање није у целости наплаћено то је тужила датум доспелости менице означила као 11.02.2019. године а предлог за извршење је поднела 13.02.2019. године.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је делимично одржао на снази решење о извршењу Основног суда у Шапцу И Ив 106/19 од 20.02.2019. године и обавезао тужену на исплату 7.086.683,04 динара од чега на износ од 6.047.612,12 динара са законском затезном каматом од 12.02.2013. године као и трошкове поступка, налазећи да је захтев у том делу основан, док је у преосталом делу захтев одбијен као неоснован. При томе, првостепени суд закључује да није застарело спорно потраживање сходно одредби члана 78. став 1. Закона о меници.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду у потврђујућем делу налазећи да је правилно закључено да дуг за који је тужена издала бланко меницу доспео 11.02.2019. године. Правни претходник тужиле је након проглашења доспелости меничне обавезе против тужене поднела предлог за извршење дана 13.02.2019. године (на основу веродостојне исправе – менице), па из тог произлази да потраживање тужиле није застарело сходно одредби члана 78. став 1. Закона о меници. У конкретном случају, тужена се јавља као јемац за испуњење обавезе према главном дужнику.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Неосновани су наводи ревизије да је тужила неовлашћено попунила податке у бланко издатој меници. Ако је меница издата непопуњена и уредно потписана од издаваоца менице, сматра се да је ималац менице овлашћен да попуни меницу са осталим подацима у складу са законом па тиме и податке о доспелости менице. Менични дужник може доказивати да су ти подаци унети незаконито али то у овом случају тужена није доказала. То што је тужилац назначио да је главни дуг доспео 24.08.2015. године не значи да се рок застарелости потраживања по меници рачуна од тог датума, јер је тужена покренула извршни поступак а доспелост менице је означена на 11.02.2019. године па и потраживање које произлази на основу издате менице. Према члану 78. став 1. Закона о меници прописано је да сви менично-правни захтеви застареају за три године рачунајући од доспелости. У овом случају датум доспелости је означен 11.02.2019. године а предлог за извршење је поднет 13.02.2019. године што значи у року који предвиђа члан 78. став 1. Закона о меници. Стога су наводи из ревизије неосновани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић